

Warszawa, 1 sierpnia 2017 r.

Sygn. akt R 10/17

POSTANOWIENIE

Komisja do spraw usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa, w składzie:

Przewodniczący Komisji:

Patryk Jaki

Członkowie Komisji:

Sebastian Kaleta, Łukasz Kondratko, Paweł Lisiecki, Jan Mosiński, Bartłomiej Opaliński, Paweł Rabiej, Adam Zieliński

po rozpoznaniu w dniu 1 sierpnia 2017 r. na posiedzeniu niejawnym

wniosku pełnomocnika J. z siedzibą w Warszawie z dnia 29 czerwca 2017 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej postanowieniem Komisji do spraw usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa z dnia 22 czerwca 2017 r., nr R 10/17, w przedmiocie zabezpieczenia postępowania rozpoznawczego poprzez ustanowienie zakazu zbywania lub obciążania nieruchomości,

w sprawie decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia : r.,

nr : oraz decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia

r., nr

z udziałem Miasta Stołecznego Warszawy,

...i.

postanawia:

działając na podstawie art. 134 w zw. z art. 127 § 3 oraz w zw. z art. 141 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257),

stwierdzić niedopuszczalność wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2017 r., sygn. akt R 10/17, Komisja do spraw usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (dalej: Komisja) dokonała zabezpieczenia

postępowania rozpoznawczego w sprawie decyzji z dnia r., nr
..... oraz decyzji z dnia r., nr
wydanych przez Prezydenta m.st. Warszawy dotyczących nieruchomości położonej w
Warszawie przy ul. Poznańskiej 14 (..... oraz nr).

W dniu 4 lipca 2017 r. pełnomocnik działający w imieniu i na rzecz

(dalej: Spółka) złożył zażalenie/wniosek o remonstrację na postanowienie Komisji, zaskarżając je w całości i wnosząc na podstawie art. 138 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 144 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257)*, dalej: *k.p.a.*, o jego uchylenie.

Pełnomocnik spółki zarzucił Komisji naruszenie przepisów:

– art. 8 § 1 *k.p.a.* w zw. z art. 10 § 1 *k.p.a.* w zw. z art. 125 *k.p.a.* w zw. z art. 23 ust. 3 *ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 718)*, dalej: *ustawa z dnia 9 marca 2017 r.*, poprzez ich niezastosowanie i niedoręczenie postanowienia Spółce poprzez doręczenie odpisu postanowienia lub poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej,

– art. 23 ust. 1 w zw. z art. 2 pkt 4 *ustawy z dnia 9 marca 2017 roku*, poprzez błędne zastosowanie i bezpodstawne przyjęcie, że decyzje Prezydenta m.st. Warszawy nie wywołały nieodwracalnych skutków prawnych, podczas gdy Spółka nabyła nieruchomość jako osoba trzecia, za cenę rynkową, działając w dobrej wierze,

W dniu 17 lipca 2017 r. pełnomocnik Spółki złożył do Komisji pismo stanowiące uzupełnienie zażalenia/wniosku o remonstrację z dnia 29 czerwca 2017 roku (data wpływu do Komisji: 4 lipca 2017 r.), w którym podtrzymał wniosek o uchylenie przedmiotowego postanowienia w całości, na podstawie art. 138 ust. 1 pkt 2 *k.p.a.* w zw. z art. 144 *k.p.a.*

Ponadto, pełnomocnik zarzucił Komisji naruszenie następujących przepisów:

– art. 8 § 1 *k.p.a.* w zw. z art. 9 *k.p.a.* w zw. z art. 10 § 1 *k.p.a.* w zw. z art. 125 *k.p.a.* w zw. z art. 38 ust. 1 i art. 23 ust. 3 *ustawy z dnia 9 marca 2017 r.*, poprzez ich niezastosowanie i niedoręczenie postanowienia Spółce, czego skutkiem było pozbawienie strony możliwości ochrony swoich praw,

- art. 7 *k.p.a.*, art. 77 § 1 *k.p.a.* i art. 107 § 3 *k.p.a.* w zw. z art. 38 ust. 1 *ustawy z dnia 9 marca 2017 r.*, poprzez niezastosowanie i niedostateczne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, w szczególności nieustalenie przez Komisję, że decyzje Prezydenta m.st. Warszawy wywołały nieodwracalne skutki prawne,

- art. 23 ust. 1 w zw. z art. 2 pkt 4 *ustawy z dnia 9 marca 2017 r.*, poprzez błędne zastosowanie i bezpodstawne przyjęcie, iż decyzje Prezydenta m.st. Warszawy nie wywołały nieodwracalnych skutków prawnych w sytuacji gdy nieodwracalne skutki prawne polegały na nabyciu nieruchomości przez Spółkę, pozostającą w dobrej wierze, za cenę rynkową.

Komisja zważyła co następuje:

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy jest niedopuszczalny.

Postanowienie Komisji z dnia 22 czerwca 2017 r., sygn. akt R 10/17, w przedmiocie ustanowienia zakazu zbywania lub obciążania nieruchomości zostało ogłoszone w Biuletynie Informacji Publicznej w dniu 4 lipca 2017 r. Zgodnie z brzmieniem art. 16 ust. 3 *ww. ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w zw. z art. 49 § 1 k.p.a.*, strony mogą być zawiadamiane o wszczęciu postępowania, decyzjach i innych czynnościach Komisji poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Ministerstwa Sprawiedliwości. Doręczenie uważa się wówczas za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia. Komisja przekazała pełnomocnikowi Spółki niniejsze postanowienie w dniu 7 lipca 2017 r., jedynie do wiadomości, ponieważ doręczenie postanowienia nastąpiło w trybie art. 16 ust. 3 *ustawy z dnia 9 marca 2017 r. w zw. z art. 49 § 1 k.p.a.*

W orzecznictwie sądowym istnieje pogląd, że istotą instytucji doręczenia w drodze publicznego ogłoszenia określonej w art. 49 *k.p.a.* jest, o ile przepisy szczególne na to zezwalają, zawiadamianie stron o wydanych decyzjach i innych czynnościach organów administracji w drodze publicznego obwieszczenia lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób. W takim przypadku doręczenie uważa się za dokonane po upływie 14 dni od daty publicznego ogłoszenia. Rozwiązanie przyjęte w art. 49 *k.p.a.* jest rozwiązaniem ekstraordynaryjnym, służącym zapewnieniu szybkiego skutku doręczenia wobec wszystkich podmiotów, które są adresatami danego aktu administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne przewidują możliwość posłużenia się taką szczególną formą doręczenia, jaką jest publiczne ogłoszenie (patrz: wyrok NSA z dnia 23 marca 2010 r. II OSK 45/10).

W przedmiotowej sprawie wniosek pełnomocnika został złożony do Komisji w dniu 4 lipca 2017 r., a zatem przed skutecznym doręczeniem stronie postanowienia o zabezpieczeniu, które nastąpiło w dniu 18 lipca 2017 r. W związku z powyższym, termin do wniesienia wniosku rozpoczął swój bieg w dniu 19 lipca 2017 r. Dzień ten należy traktować jako dzień rozpoczęcia biegu terminu, dla wszystkich stron postępowania. Złożenie środka zaskarżenia przed rozpoczęciem biegu terminu do dokonania tej czynności nie

wywołało zatem skutku prawnego. W chwili złożenia wniosku przez stronę niewątpliwie brak było przedmiotu zaskarżenia. W ocenie Komisji, za takim rozumieniem przepisów przemawia także treść art. 110 § 1 w zw. z art. 126 *k.p.a.*, który stanowi, że organ administracji publicznej, który wydał akt administracyjny, jest nim związany od chwili jego doręczenia lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej. Dopiero zatem z chwilą doręczenia postanowienia o ukaraniu grzywną postanowienie to wywołuje skutki prawne. Z treści powołanego przepisu wynika także jednoznacznie, że związanie organu wydanym przez siebie rozstrzygnięciem następuje jedynie z chwilą doręczenia go stronie. Prawnie nierelevantna jest zatem chwila, w której strona w inny sposób dowiedziała się o wydaniu aktu przez organ. Tym samym, wniosek ten nie mógł być merytorycznie rozpatrzony (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 21 września 2016 r., VIII SA/Wa 1016/15; wyrok WSA w Bydgoszczy, z dnia 14 maja 2014 r., II SA/Bd 78/14; wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 21 maja 2014 r., II SA/Go 302/14; wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 23 maja 2013 r., II SA/Rz 78/13; wyrok WSA w Olsztynie z dnia 6 października 2009 r., II SA/Ol 656/09; wyrok WSA w Warszawie z dnia 31 stycznia 2013 r., VI SA/Wa 2115/12, wszystkie w CBOSA).

Należy wskazać, że przepis art. 134 *k.p.a.* stanowi, że organ odwoławczy stwierdza w drodze postanowienia niedopuszczalność odwołania oraz uchybienie terminu do wniesienia odwołania. W wyroku z dnia 4 listopada 2015 r., II SA/Kr 857/15, CBOSA, WSA w Krakowie wyjaśnił, że przesłanki wydania postanowienia o niedopuszczalności odwołania i postanowienia o uchybieniu terminu do wniesienia odwołania są rozłączne. Na tle przepisu art. 134 *k.p.a.* wyróżnia się dwojaki przyczyny niedopuszczalności odwołania - przedmiotowe i podmiotowe. Przyczyny przedmiotowe obejmują przypadki braku przedmiotu zaskarżenia oraz przypadki braku możliwości zaskarżenia decyzji w toku instancji. Przepisy postępowania administracyjnego nie precyzują, w jakim wypadku odwołanie (zażalenie) należy uznać za niedopuszczalne. Przyjmuje się między innymi, że niedopuszczalność wniesienia środka odwoławczego ma miejsce wówczas, gdy dana decyzja czy postanowienie nie podlega zaskarżeniu, a także wtedy, kiedy akt administracyjny nie wszedł do obrotu prawnego wskutek niedoręczenia którejkolwiek ze stron.

W związku z powyższym, z uwagi na to, że nie istniał przedmiot zaskarżenia, Komisja, na podstawie art. 134 *k.p.a.* w zw. z art. 38 *ustawy z dnia 9 marca 2017 r.*, orzekła jak na wstępie.

Przewodniczący Komisji
Patryk Jaki

Pouczenie:

1. Postanowienie jest ostateczne w toku instancji. Jednak stronie przysługuje prawo do wniesienia **skargi** na niniejsze postanowienie z powodu jego niezgodności z prawem. Skargę wnosi się (w dwóch egzemplarzach) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 53 § 1 *ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi*, Dz. U. z 2016 r., poz. 718 ze zm., dalej: *p.p.s.a.*).
2. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 *p.p.s.a.*) na adres: Komisja do spraw usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa, Al. Ujazdowskie 11, 00-950 Warszawa.
3. Wpis od skargi do sądu administracyjnego ma charakter stały i wynosi 100 (sto) zł zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, z późn. zm.).
4. W myśl zaś art. 243 § 1 *p.p.s.a.* stronie może być przyznane – na jej wniosek – prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy powinien zawierać oświadczenie strony obejmujące dokładne dane o stanie majątkowym i dochodach, a jeżeli wniosek składa osoba fizyczna, ponadto dokładne dane o stanie rodzinnym oraz oświadczenie strony o niezatrudnieniu lub niepozostawaniu w innym stosunku prawnym z adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym. Wniosek składa się na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru (art. 252 § 1 i § 2 *p.p.s.a.*). Zgodnie zaś z art. 244 § 1 *p.p.s.a.* prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
5. Zgodnie z art. 49 § 1 *k.p.a.*, w przypadku zawiadomienia o postanowieniu przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania, zawiadomienie bądź doręczenie uważa się za dokonane po upływie **czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia**. W myśl zaś art. 16 ust. 3 *ustawy z dnia 9 marca 2017 r.* strony mogą być zawiadamiane o wszczęciu postępowania, decyzjach i innych czynnościach Komisji poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Sprawiedliwości. Zawiadomienie albo doręczenie uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia.
6. Komisja przekazuje niniejsze postanowienie wymienionym w rozdzielniku podmiotom jedynie do wiadomości, ponieważ doręczenie tego postanowienia – również w odniesieniu do tych podmiotów – następuje na podstawie art. 16 ust. 3 *ustawy z dnia 9 marca 2017 r.* w zw. z art. 49 § 1 *k.p.a.*

Otrzymują:

1. Strony postępowania i podmioty na prawach strony – poprzez obwieszczenie, zgodnie z art. 49 *k.p.a.*, w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Do wiadomości:

